

[Madsen-Mygdal.]

lige Landbrugsejendomme til Priser, der ligger under Ejendomsskyldvurderingen. Omvendt ligger endnu i store Dele af Landet Ejendomsskyldvurderingen betydeligt under, hvad Ejendommen er værd i Handel og Vandel.

Og her er jo Tale om frivillig Akkord — ærede Medlemmer maa huske paa, at der er Tale om frivillig Akkord. Men i saa Fald kan ikke naas noget, uden at Kreditorerne gaar med, og det sidste Middel til at faa den mest vrangvillige Kreditor til at gaa med, er jo at sige: Saa maa det hele til Tvangsauktion. Vi kender det jo nede fra Sønderjylland, det er noget, der Gang paa Gang hænder, at man maa sige: Ja, naar det ikke nytter noget, saa maa det hele til Tvangsauktion. Men saa siger Kreditorerne: Det gaar ikke, saa faar vi slet ingenting. Og saa tager de det, de kan faa.

Men naar man vil gaa ud fra Ejendomsskyldvurderingen, og denne i store Dele af Landet ligger under, hvad Ejendommen kan sælges for ved Tvangsauktioner, saa faar man ikke Kreditorerne med. Det er det afgørende. Det er ikke vor Hensigt med Forslaget, som det er blevet sagt, at Staten skal konvertere private Laan eller gaa ind med store Beløb. Men hvis man ikke gaar ud fra den faktiske Værdi, gaar ud fra det, som Ejendommen kan købes eller sælges for, saa faar man ikke frivillig Akkord, det er det, det kommer an paa. Det har vi hævdet.

Der er da ogsaa vist Imødekommenhed, for saa vidt som man er gaaet ind paa, indtil man faar den nye Ejendomsskyldvurdering, altsaa et lille Aars Tid endnu, at lade Amtsudvalgets Skøn over, om Ejendomsskyldvurderingen er for lav eller for høj, være afgørende og i Overensstemmelse hermed nedsætte eller forhøje Vurderingen. Vi vilde for vort Vedkommende have sluttet os hertil, skønt det er uheldigt, at man kun vil lade denne Bestemmelse gælde for saa kort en Tid. Ingen tror jo, at den nye Ejendomsskyldvurdering bliver i Overensstemmelse med de virkelige Værdier, selv om den bliver noget bedre. At den bliver *fuldkommen*, tror vi ikke paa. Vi vilde altsaa dog have sluttet os til den nævnte Bestemmelse, hvis man ikke havde sat den ganske vilkaarlige Begrænsning ind til $\frac{1}{2}$ de 10 pCt., der skal lægges til eller trækkes fra. Hvis Ejendomsskylden varierer fra Handelsværdien med mere end 10 pCt., er man ikke berettiget til at gaa ud over den nævnte Grænse.

Her er ikke Spørgsmaal om Statens Sikkerhed, men Spørgsmaal om at skabe

Muligheder for, at en Akkord kan opnaas, og hvis man kræver den Vurdering gennemført, hvor Ejendomsskyldvurderingen er Grundlaget, saa lukker man i mange Tilfælde af for en Akkord, og saa virker Loven ikke. Det vil betyde det samme, som om man siger: Denne Lov gælder ikke for en Række Landsdele, hvor Ejendomsskyldvurderingen er lav, men kun for de Dele af Landet, hvor Ejendomsskyldvurderingen er høj — og det kan vist dog ikke være Meningen.

Det er vore Hovedindvendinger imod de Ændringer, der er indsat, og hvis Indsættelse jeg i høj Grad beklager.

Jeg skal vedrørende de enkelte Ændringsforslag endnu tillade mig at sige, at Ændringsforslag Nr. 1, hvor man udtager Brugerne af Titelen, kan vi ikke tiltræde. Det er ikke noget særlig stort Spørgsmaal, det spiller ikke saa stor en Rolle, for jeg tror, at med den Grænse paa 6 000 Kr., der er sat som Maksimum for Laan ved en enkelt Akkord, vil de fleste Forpagtere være udelukket; det bliver altsaa kun smaa Forpagtere, der kan være Tale om, og det er ikke saa mange. Men jeg maa give Ret i den Betragtning, som ogsaa er anført her i Betænkningen af det konservative Mindretal, at naar Gælden svarer til Aktiverne, saa kan Forpagtere yde lige saa stor Sikkerhed som Ejere, og jeg tror derfor ikke, der var nogen Fare ved at tage dem med.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3, der er stillet af hele Udvalget, kan vi tiltræde, men Ændringsforslag Nr. 4, hvorefter det skal være Formanden for Erhvervenes Laanefond, det vil sige en Departementschef i Finansministeriet, der skal være *primus motor* i hele dette Foretagende, maa jeg fraraade. Det er vist en fortræffelig Mand, men at han skal have Indsigt i de Forhold, det her drejer sig om, kan man ikke forlange, og endnu mindre, at han skulde have særlig Interesse derfor, for han har meget andet at varetage. Vi maa derfor overfor denne ændrede Affattelse af § 3 anbefale det Ændringsforslag, vi har stillet under Nr. 5.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 6 er der altsaa den Meningsforskel, at Formanden for Amtsudvalget, der efter vor Mening er den vigtigste Person i det hele, efter Flertallets Affattelse skal udnævnes af Landbrugsministeren, medens vi mener, at denne kun kan have et løst Kendskab til de stedlige Forhold, og at Formanden derfor bør vælges af Amtsrådet. Vi fraraader derfor Ændringsforslag Nr. 6 og anbefaler Ændringsforslag Nr. 7.